

РЕШЕНИЕ

№ 16710

гр. София, 12.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 05.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **10846** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалби от:

1. Т. К. В. и С. Т. В. против Решение № ППН-01-393/2020 г. от 03.06.2022 г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ В ЧАСТТА по т. 1 и т. 5. Твърди се, че Р. Т. М. е осъществявала дейност като администратор на лични данни. Иска се отмяна на решението като незаконосъобразно в посочените части. Претендират се разноски;

2. „Царево системс“ ООД, подадена от управителя Д. Й., против Решение № ППН-01-393/2020 г. от 03.06.2022 г. на КЗЛД В ЧАСТТА по т. 3 и т. 5 от акта. Твърди се, че Р. Т. М. е осигурила и монтирала камери за видео наблюдение в съсобствения си имот самостоятелно, без участието на дружеството. Твърди се още, че дружеството не притежава записи от системата за видео наблюдение и не съхранява такива. Иска се отмяна на решението като незаконосъобразно в посочените части;

3. Р. Т. Б., подадена от адв. М., против Решение № ППН-01-393/2020 г. от 03.06.2022 г. на КЗЛД В ЧАСТТА по т. 2 и т. 4 (след уточнение в ОСЗ от 24.01.2024 г.). Иска се отмяна на решението като незаконосъобразно в посочените части.

В писмени отговори от 06.02.2023 г. (л.538, л.535) Т. К. В. и С. Т. В. изразяват становища за неоснователност на жалбите на „Царево системс“ ООД и Р. Т. Б..

В осз жалбоподателят Т. К. В. се явява лично и моли да бъде уважена

подадената от него и от С. Т. В. жалба.

В озс жалбоподателят С. Т. В. се представлява от своята майка П. В.. Моли да бъде уважена подадената от него и от Т. К. В. жалба. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на всички претендирани адвокатски възнаграждения. Представени са писмени бележки.

В озс жалбоподателят „Царево системс“ ООД не изпраща представител. В писмен отговор от 20.02.2023 г. (л. 595) изразява становище за неоснователност на жалбите от Т. К. В. и С. Т. В. и от Р. Т. Б..

В озс жалбоподателката Р. Т. Б. се представлява от адв. М., който поддържа жалбата. Депозира писмено становище. Претендира разноски.

Ответникът- КЗЛД, в озс се представлява от юрк. В., която изразява становище за недопустимост на жалбата на Т. К. В. и С. Т. В. срещу акта в частта му по т. 5 и за неоснователност на същата жалба срещу акта в частта му по т. 1. Счита жалбите на „Царево системс“ ООД и на Р. Т. Б. за неоснователни. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Заинтересованата страна- М. К. Д., конституиран в изпълнение на указанията, дадени с Определение № 6872/23.06.2023 г. по адм. д. № 5116/2023 г. на ВАС, в писмено становище от 20.07.2023 г. (л. 640) посочва, че той и майка му Р. Т. М. (починала на 29.10.2022 г.) никога не са имали достъп до процесната системата за видеонаблюдение. Твърди, че първият жилищен етаж в имота е със спрени ток и вода от 17.09.2021 г.

В озс заинтересованата страна М. К. Д. се представлява от адв. И., която оспорва жалбата на Т. К. В. и С. Т. В. и счита жалбата на Р. Т. Б. за основателна.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало по повод сигнал/жалба от Т. К. В. /стр.29/ с рег. № ППН-01-393/10.06.2020 г. В него е посочено, че е собственик на втори етаж от жилищна сграда и на S идеална част от дворното място, находящи се в [населено място], [улица]. Твърди, че в съсобствения му недвижим имот са монтирани 4 камери за видео наблюдение, без да е уведомен и да е искано неговото съгласие за това. Твърди още, че камерите са поставени от Р. Т. М., която е собственик на 1 етаж от процесната сграда и на другата на S идеална част от дворното място на имота. Поискано е да се предприемат мерки за премахването на камерите.

Подадена е и жалба с рег. № ППН-01-484/03.07.2020 г. от С. Т. В. (л. 38), син на Т. К. В., с аналогични оплаквания.

С писмо от 07.10.2020 г. (л. 325) на Р. Т. М. е дадена възможност да изрази становище по твърденията в жалбите. В сведение от 15.10.2021 г. (л. 331) тя е посочила, че във връзка с извършено през август 2019 г. самоуправство в съсобствения ѝ имот е помолила съпругата на сина ѝ Р. Б. „да направи нещо, за да защити собствеността ни“. Представен е Договор за мониторинг и поддръжка на видео наблюдение от 25.08.2019 г. (л. 334).

На 23.11.2020 г. от С. Т. В. е постъпило становище по изложените от М. твърдения (л.

348).

Във връзка с жалбите и Заповед № РД-15-352/05.11.2020 г. на председателя на КЗЛД (л.65) от служителите на КЗЛД е извършена проверка на място, резултатите от която са обективирани в Констативен акт /КА/ № ППИ-02-531/15.12.2020 г. (л. 61). При проверката е установено, че Р. М. е на 80 г. и живее в [населено място], а имотът се стопанисва от нейния син М. Д. и съпругата му Р. Б., като и двамата живеят в чужбина. Установено е, че на 25.08.2019 г. Р. Б. е сключила Договор за мониторинг и поддръжка на видео наблюдение с „Царево системс“ ООД, подизпълнител на „ВТА Секюрити Сървиз“ ЕООД, притежаващо лиценз за охранителна дейност.

При проверката на място е констатирано наличието на изградена система за видео наблюдение от „Царево системс“ ООД, състояща се от 4 броя видео камери и записващо устройство. Проверяващите установяват, че записващото устройство не функционира и е невъзможно да се достъпи изходящия образ от системата. След взето решение от сина на М. за подмяна на повреденото записващо устройство, на 26.11.2020 г. от „Царево системс“ ООД изпращат графични изображение от изходящия образ от системата за видео наблюдение, приложени към КА. По данни на дружеството хард дискът е с идентична памет като изгорелия и достъп до системата се осъществява отдалечено, единствено от тях.

Установено е, че така изградената система за видео наблюдение позволява идентификация на физически лица, но няма възможност за тяхното лицево разпознаване. На проверяващия екип не са предоставени доказателства за предприети технически и организационни мерки за защита на данните. Констатирано е, че на видни места по фасадата на сградата са поставени информационни табели, предупреждаващи за осъщественото видеонаблюдение. Те не съдържат информация относно администратора на лични данни. За проверката е съставен и Констативен протокол /КП/ (л. 64).

На 03.02.2021 г. е депозирано заявление от С. Т. В. до КЗЛД /л.76/, в което са изложени твърдения, че системата за видео наблюдение е изградена от Р. Т. М.. По силата на сключения на 25.08.2019 г. договор „Царево системс“ ООД единствено осъществява поддръжка на вече изградено съоръжение.

Жалбите са приети за допустими и са обединени за съвместно разглеждане в административно производство с рег. № ППН-01-393/2020. Р. Т. М., Т. К. В., „Царево системс“ ООД и С. Т. В. са уведомени за извършените от Комисията действия по преписката и за насрочено на 09.06.2021 г. ОЗ. (л. 80- 91).

По случая е изразено становище от Р. Т. М. (л. 100), от С. Т. В. (л. 105, л. 108), Т. К. В. (л. 114)

ОЗ е отложено за 28.07.2021 г. Депозирани са становища от Т. К. В. (л. 146), „Царево системс“ ООД (л. 149), Р. Т. М. (л. 160).

ОЗ е отложено за 20.10.2021 г. На Р. Т. М. са дадени указания за предоставяне на информация (л. 178). Р. Т. Б. е привлечена като заинтересована страна. От същата е постъпило становище от 27.09.2021 г. (л. 206). Твърди, че договорът за мониторинг и поддръжка е сключен единствено с охранителна цел на имуществото на Р. Т. М.. Посочва, че е сключила договора като упълномощено лице и изразява чужда воля.

Във връзка с дадените указания от Комисията е постъпило становище от 29.09.2021 г. (л. 214) от Р. Т. М.. От същата на 20.10.2021 г. е представено ново становище (л. 232).

Представено е такова и от Т. К. В. от 23.11.2021 г. (л. 254).

С писмо от 13.12.2021 г. (л. 258) и от 15.12.2021 г. (л. 280) на гл. секретар на КЗЛД от

„Царево системс“ ООД и от Р. Т. М. е изискано предоставяне на допълнителна информация. От дружеството е постъпило становище от 15.12.2021 г. (л. 285). В него е посочено, че достъп до системата за видео наблюдение има само „Царево системс“ ООД чрез отдалечен достъп и липсват други потребители на системата- т. 4.9- 4.12.

В изпълнение на дадените указания на КЗЛД е постъпило становище от 20.12.2021 г. (л. 296) от Р. Т. М..

С писмо от 16.12.2021 г. от [община] е представен КП № 28/03.08.2021 г. (л. 290), от съдържанието на който е видно, че двата етажа на сграда с адм. адрес [населено място], [улица] се обитават. Посочено е, че вторият етаж на сградата се обитава от наематели.

Комисията е провела открити заседания, за които са изготвени протоколи (л. 441-474). На заседание от 22.12.2021 г., за което е съставен Протокол № 53 (л. 475), доказателствата по преписката са обсъдени по същество и е приет проект за решение. Във връзка с установените факти и протокол № 53/22.12.2021 г. е издадено обжалваното Решение № ППН-01-393/2020/03.06.2022 г. /стр.486/. С оспорения акт КЗЛД е решила следното:

1. Обявила е жалба вх. рег. № ППН-01-484/03.07.2020 г., депозирана от С. Т. В., и жалба вх. рег. № ППН-01-393/10.06.2020 г., депозирана от Т. К. В., за неоснователни по отношение на Р. Т. М.;

2. Обявила е жалба вх. рег. № ППН-01-484/03.07.2020 г., депозирана от С. Т. В., и жалба вх. рег. № ППН-01-393/10.06.2020 г., депозирана от Т. К. В., за основателни по отношение на Р. Т. Б.;

3. Обявила е жалба вх. рег. № ППН-01-484/03.07.2020 г., депозирана от С. Т. В., и жалба вх. рег. № ППН-01-393/10.06.2020 г., депозирана от Т. К. В., за основателни по отношение на „Царево системс“ ООД;

4. На основание чл. 58, § 2, буква (г), за нарушение на чл. 6, § 1 във връзка с чл. 5, § 1, буква (а) от Регламент (ЕС) 2016/679 е разпоредила на Р. Т. Б., в качество „администратор“ по смисъла на чл. 4, § 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, да демонтира камерите за видео наблюдение - предмет на жалба вх. рег. № ППН-01-484/03.07.2020 г. и предмет на жалба вх. рег. № ППН-01-393/10.06.2020 г. Даден е срок за изпълнение на разпореждането - един месец от влизане в сила на решението, след изтичането на който Р. Т. Б. да уведоми Комисията за изпълнение на разпореждането като представи доказателства.

5. На основание чл. 58, § 2, буква (г), за нарушение на чл. 6, § 1 във връзка с чл. 5, § 1, буква (а) от Регламент (ЕС) 2016/679 е разпоредено на „Царево системс“ ООД, в качество „обработващ лични данни“ по смисъла на чл. 4, § 8 от Регламент (ЕС) 2016/679, да унищожи притежаваните от дружеството видеозаписи от системата за видео наблюдение - предмет на жалба вх. рег. № ППН-01-484/03.07.2020 г. и предмет на жалба вх. рег. № ППН-01-393/10.06.2020 г., с изключение на видеозаписите, изискани от органите на съдебната власт по образувани производства. Даден е срок за изпълнение на разпореждането - един месец от влизане в сила на решението, след изтичането на който „Царево системс“ ООД да уведоми Комисията за изпълнение на

разпореждането като представи доказателства.

6. На основание чл. 47, ал. 2 АПК не е уважено искането за адвокатско възнаграждение, направено от процесуалния представител на Р. Т. М..

За да постанови този резултат, КЗЛД е приела, че Р. Т. М. няма качеството администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, § 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. Приела е, че Р. Т. Б. е администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, § 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. В хода на административното производство от извършена служебна справка в Автоматизираната информационна система „Лицензиране и контрол на частната охранителна дейност“ /АИС ЛКЧОД/ - Издадени документи, Главна дирекция „Национална полиция“ към Министерство на вътрешните работи Комисията е установила, че „ВТА Секюрити Сървиз“ ЕООД има издаден лиценз от 11.12.2019 г., т.е. след сключване на договора от 25.08.2019 г. Не са представени доказателства, че „Царево системс“ ООД е подизпълнител на „ВТА Секюрити Сървиз“ ЕООД. Прието е, че „Царево системс“ ООД е обработващ лични данни по смисъла на чл. 4, § 8 от Регламент (ЕС) 2016/679. В качеството на администратор и на обработващ лични данни лицата са извършили нарушение чл. 6, § 1 във връзка с чл. 5, § 1, буква (а) от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като незаконосъобразно са обработвали лични данни на С. Т. В. и на Т. К. В. без тяхното съгласие.

В хода на съдебното производство от заинтересованата страна е представено писмо от 29.06.2023 г. (л. 642) от „Електроразпределение Юг“ ЕАД. Видно от съдържанието му, се отказва възстановяването на електрическото захранване в имот, находящ е в [населено място], [улица]. Посочено е, че единственият обективен способ от техническа страна за изпълнение на разпореденото на влязлата в сила Заповед № РД-01-104/17.02.2021 г. на кмета на [община] е като се преустанови електрическото захранване на първи жилищен етаж, представляващ самостоятелен обект с идентификатор 48619.502.311.1.1 по КК на [населено място], което дружеството е изпълнило надлежно.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата на Т. К. В. и С. Т. В. против Решение № ППН-01-393/2020 г. от 03.06.2022 г. на КЗЛД В ЧАСТТА по т. 5. е недопустима. В тази част актът е с адресат „Царево системс“ ООД и не засяга неблагоприятно, пряко и непосредствено жалбоподателите. С т. 5 от решението не се нарушават или застрашават техни права, свободи или законни интереси, както и не се създават задължения, а напротив- актът е благоприятен за лицата. В тази част жалбата на Т. К. В. и С. Т. В. следва да бъде оставена без разглеждане на основание чл. 159, т. 4 АПК, а производството по делото-прекратено. Жалбата на Т. К. В. и С. Т. В. против Решение № ППН-01-393/2020 г. от 03.06.2022 г. на КЗЛД В ЧАСТТА по т. 1 е неоснователна.

Жалбите на „Царево системс“ ООД и на Р. Т. Б. са допустими, но неоснователни. Съображенията за това са следните:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – КЗЛД, в рамките на предоставените ѝ правомощия -чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД и чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Решението е обективизирано в изискуемата писмена форма и съдържа посочване на фактически и правни основания за издаването му. Налице е съответствие между

обстоятелствената част и диспозитива на оспорения акт, като разпореденото с решението изцяло съответства на изложените фактически обстоятелства.

Съдът не констатира при издаването на решението на КЗЛД да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Дадена е възможност на страните да участват в производството като изразят становище и представят писмени доказателства (чл. 36 АПК). Административният акт е издаден след разглеждане на жалбите по същество в открито заседание, съгласно чл. 9, ал. 4 ЗЗЛД и чл. 40, ал. 1 Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация, и е прието единодушно от членовете на административния орган (чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД).

Относно съответствието на оспорения акт с материалноправните разпоредби, съдът прие следното:

Съгласно дадените определения в чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679:

- „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване – § 2;

- „администратор“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка- § 7;

- „обработващ лични данни“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора- § 8.

Според чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо **поне едно** от следните условия:

- а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;
- б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;
- в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;
- г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;
- д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са

предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Според чл. 26, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато двама или повече администратори съвместно определят **целите и средствата** на обработването, те са съвместни администратори.

По жалбата на Т. К. В. и С. Т. В. съдът намира следното:

Не се спори по делото, че Р. Т. М. и Т. К. В. са собственици съответно на първи и втори етаж от жилищна сграда и на по S идеална част от дворното място, находящи се в [населено място], [улица]. След смъртта на Р. Т. М. нейната част от собствеността е наследена от сина ѝ М. К. Д.. Правилно административният орган е приел, че Р. Т. М. не притежава качеството администратор на лични данни. Установи се по делото, че същата е живеела в [населено място], не е страна по Договор за мониторинг и поддръжка на видео наблюдение от 25.08.2019 г. и никога не е имала достъп до системата за видео наблюдение, тъй както такъв има само и единствено „Царево системс“ ООД (л. 286).

За да притежава едно лице качеството администратор на лични данни, следва да са налице **кумулятивно** предпоставките на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно лицето да определя както целите, така и средствата за осъществяването на обработване на лични данни.

Установи се по делото, че Р. Т. М. е помолила съпругата на сина си Р. Т. Б. да предприеме действия, за да защити собствеността ѝ (л. 331). Р. Т. М. не е взела решение защитата на собствеността да бъде извършена чрез обработване на лични данни, нито е определила средствата, чрез които това обработване да бъде осъществено (в случая чрез видео наблюдение).

Неоснователни са твърденията на жалбоподателите Т. К. В. и С. Т. В., че в случая Р. Т. М. и Р. Т. Б. са съвместни администратори на лични данни. Видно от посочената по – горе дефиниция на чл. 26, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, за да са налице съвместни администратори, следва всяко от лицата да е определило както целта, така и средствата на обработването – в същия смисъл т. 56- 59 от Решение на СЕС по дело С-604/22 .

Неоснователно е твърдението на жалбоподателите, че системата за видео наблюдение е изградена от Р. Т. М. преди сключването на договора от 25.08.2019 г. Видно от съдържанието на съставените за случая КА и КП е установено, че системата е изградена от дружеството. КА и КП

представляват официални документи, ползващи се материална доказателствена сила за описаните в тях факти. По делото не са събрани доказателства, които могат да я оборят.

Дори да се допусне, че Р. Т. М. е изградила процесната система за видео наблюдение преди 25.08.2019 г., следва да се посочи, че използването на система за видеонаблюдение, извършваща видеозаснемане на хора, съхранявано върху устройство за дълготрайно запамяване, а именно твърд диск, която е инсталирана **от физическо** лице в семейната му къща за защита на собствеността, здравето и живота на собствениците на къщата, като системата **покрива и обществени** места, не представлява обработване на лични данни при извършване на изцяло лични или домашни занимания- решение на СЕС по дело С-212/13.

Съдът продължава да счита, че когато се осъществява от физическо лице, дейността като администратор на лични данни е с изцяло личен характер и следователно е ненаследима. Предвид смъртта на Р. Т. М. установяването на качеството ѝ администратор на лични данни е безпредметно. М. К. Д. не е станал материалноправен правопреемник на това лично субективно право. Твърденията, че той осъществява дейност като администратор на лични данни след смъртта на Р. Т. М. и осъществява видео наблюдение, представляват нови обстоятелства, които не са били обект на проверка в административното производство. За пълнота следва да се посочи, че по делото са налице доказателства, че наследеният от него първи етаж от жилищна сграда е с прекъснато електрическо захранване (л. 642). Този извод не се променя от представеният от Т. К. В. КП от 15.08.2023 г., изготвен от служител на „Електроразпределение Юг“ ЕАД. (л. 726). Видно от съдържанието на същия, единствено е констатирано наличието на кабел в чужд имот, но не и че в първия етаж на жилищната сграда на в [населено място], [улица] има ел. захранване.

По отношение на възраженията на жалбоподателите, че Комисията не е наложила глоби/имуществена санкция на Р. Т. М., Р. Т. Б. и на „Царево системс“ ООД, както и че разпоредила да не се унищожават записите, изискани от органи на съдебната власт по образувани производства, съдът намира, че какво корективно правомощие по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 ще бъде приложено е изцяло в преценката на административния орган и това е въпрос по целесъобразност. Въпросът за целесъобразността на дадено административно решение е извън преценката за законосъобразност на акта, която следва да бъде извършена от съда - арг. от чл.146 АПК.

Поради изложеното, жалбата на Т. К. В. и С. Т. В. против Решение №

ППН-01-393/2020 г. от 03.06.2022 г. на КЗЛД В ЧАСТТА по т. 1 следва да бъде отхвърлена.

По жалбите на Р. Т. Б. и „Царево системс“ ООД съдът намира следното:

Безспорно е, че Т. и С. В. са субекти на данните и не са дали съгласие за обработването им. Неоснователно Р. Т. Б. твърди, че не е администратор на лични данни.

Именно тя е определила целите и средствата за обработването на лични данни, ключвайки договор с „Царево системс“ ООД. Видно от съдържанието на процесния договор, Р. Т. Б. действа в лично качество, а не по пълномощие, като правата и задълженията по договора обвързват нея, а не Р. Т. М.. Извършените действия по договора от 25.08.2019 г. са за сметка на Р. Т. Б..

По смисъла на § 1 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД):

„Видеонаблюдение“ е техническа форма на обработка и съхранение в предвидения в закона срок на лични данни, извършвани при спазване на изискванията за защита на личните данни и на разпоредбите и на този закон, свързани с изискванията при обработката на лични данни съгласно чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), включваща заснемане на лица в охраняван обект и запис на получените данни – т. 3.

„Мониторен контрол“ е ограничена форма на видеонаблюдение – наблюдение с технически средства на охранявания обект, без възможност за запис на получените данни – т. 6.

Въпреки че договорът от 25.08.2019 г. е сключен за поддръжка, профилактика при нужда на налична техника и мониторинг при необходимост по желание на възложителя, по делото се установи, че дружеството е извършвало видео наблюдение и е записвало получените данни. По делото от АС Бургас е предоставен диск с копие на флаш памет със записи от 4 броя камери за видео наблюдение, находящи се в [населено място], [улица], от 20.01.2021 г. от „Царево системс“ ООД (към л. 772). От съдържанието на диска съдът установи, че дружеството действително е извършвало заснемане и записи на процесния адрес. В хода на производството не са представени доказателства, въпреки разпределената доказателствена тежест, по силата на какво основание дружеството извършава видео наблюдение.

Поради изложеното съдът счита, че Р. Б. и „Царево системс“ ООД са

съответно администратор и обработващ лични данни по смисъла на чл. 4, § 7 и § 8 от Регламент (ЕС) 2016/67. Тъй като не е дадено съгласие от субектите на данните, обработването е извършено в нарушение на чл. 6, § 1, б (а) от Регламент (ЕС) 2016/679. В случая не е налице хипотезата на чл. 6, § 1, б (е) от Регламент (ЕС) 2016/679. За администратора липсва легитимен интерес от обработване на личните данни, тъй като имотът, в който се извършва видео наблюдението, не е собственост на същия. Жалбите на Р. Т. Б. и „Царево системс“ ООД следва да бъдат отхвърлени. По разноските:

При този изход на спора, по всяка от жалбите на Комисията за защита на личните данни следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от по 100 лева, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ

Мотивиран от изложеното, на основание 159, т. 4 АПК и чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 24 състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Т. К. В. и С. Т. В. против Решение № ППН-01-393/2020 г. от 03.06.2022 г. на Комисията за защита на личните данни В ЧАСТТА му по т. 5 и **ПРЕКРАТЯВА** производството по делото в тази част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. К. В. и С. Т. В. против Решение № ППН-01-393/2020 г. от 03.06.2022 г. на Комисията за защита на личните данни В ЧАСТТА му по т. 1.

ОСЪЖДА Т. К. В. и С. Т. В. да заплатят на Комисия за защита на личните данни сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Царево системс“ ООД против Решение № ППН-01-393/2020 г. от 03.06.2022 г. на Комисията за защита на личните данни В ЧАСТТА му по т.3 и т.5.

ОСЪЖДА „Царево системс“ ООД да заплати на Комисия за защита на личните данни сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Т. Б. срещу Решение № ППН-01-393/2020 г. от 03.06.2022 г. на Комисията за защита на личните данни В ЧАСТТА му по т. 2 и т. 4.

ОСЪЖДА Р. Т. Б. да заплати на Комисия за защита на личните данни сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско

възнаграждение.

Решението в частта, имаща характер на определение, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните, а в останалата част решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: